Krimināllieta Nr. 11087162516
Lietvedības Nr. K30-0889-17/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 7.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa,
tiesnese Z. Studente,
piedaloties prokuroram K. Andruškinam,
/pers. A/ aizstāvim zvērinātam advokātam J. Bramanim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā,

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja zādzības nelielā apmērā mēģinājumu, un konkrēti:

2016.gada 27.novembrī ap plkst. 11.22 /pers. A/ iegāja SIA "Tiger Shop" veikalā "Tiger", Rīgā, Merķeļa ielā 10, un mantkārīgu motīvu vadīta ar mērķi izdarīt zādzību, brīvi piekļūstot, no veikala plaukta tīši paņēma septiņpadsmit apsveikuma kartiņas EUR 4 vērtībā katru, līmlenti EUR 2 vērtībā, manikīra komplektu EUR 8 vērtībā, bērnu rotaļlietu ar tālvadības pulti EUR 15 vērtībā. Uzskatot, ka viņas darbības neviens nenovēro, /pers. A/ paņemtās preces ielika savā līdzi paņemtajā rokassomā un aiz bikšu jostas, tādējādi paslēpjot nolaupītās preces, un nesamaksājot par tām mēģināja iziet ārā no veikala. Taču izdarīt tīšu svešas kustamas mantas nolaupīšanu nelielā apmērā /pers. A/ neizdevās izdarīt līdz galam no viņas gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo pie izejas viņu apturēja veikala darbiniece.

Ar savām darbībām /pers. A/ nodarīja SIA "Tiger Shop" materiālo zaudējumu EUR 93 apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ sevi par vainīgu viņai izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, procesuālās sekas pierādījumu pārbaudes neveikšanas gadījumā apsūdzētajai ir saprotamas.

Uzklausot apsūdzētās, aizstāvja un prokurora viedokli, kā arī lietas materiālu pārbaudes rezultātā, nešauboties par /pers. A/ vainu, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta noteikumiem nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi attiecībā uz visu apsūdzību.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par /pers. A/ vainīgumu iepriekš minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju.

Motīvu daļa

Tiesa atzīst /pers. A/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma mēģinājuma kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 180.panta pirmās daļas par pareizu un apsūdzētās /pers. A/ vainu – par pilnībā pierādītu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā ir sodāma par noziedzīga nodarījuma mēģinājumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā.

Nosakot sodu un tā mēru, tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai un trešajai daļai, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgās personību, personas resocializācijas iespējas, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 15.panta ceturto daļu par nozieguma mēģinājumu atzīstama apzināta darbība (bezdarbība), kas tieši vērsta uz tīšu tā izdarīšanu, ja noziegums nav izdarīts līdz galam no vainīgā gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

Saskaņā ar Krimināllikuma 15.panta piekto daļu atbildība par sagatavošanos noziegumam vai nozieguma mēģinājumu iestājas saskaņā ar to pašu šā likuma pantu, kas paredz atbildību par konkrēto nodarījumu.

Krimināllikuma 180.panta pirmā daļa paredz sodu brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētās izdarītais noziedzīgais nodarījums atzīstams par mazāk smagu noziegumu.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta otrajai daļai, soda mērķis ir aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un pārkāpēja interesēm (sk. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr. 11 (762), 2013. gada 19. marts, 7. lpp.).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstama vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētās atbildību pastiprinošu apstākli ir atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Izvērtējot /pers.A/ personību noskaidrots: LR pilsone, nestrādā, dzīvo /adrese A/, ar vidējo izglītību, neprecējusies, apgādībā nepilngadīgs bērns, neprecējusies, agrāk sodīta.

Izvērtējot apsūdzētās personību, apsūdzētās attieksmi pret izdarītā noziedzīgā nodarījuma mēģinājumu, to, ka apsūdzētā ir agrāk sodīta un viņai piespriestie sodi nav panākuši to, ka apsūdzētā vairāk neizdara noziedzīgus nodarījumus, kā arī Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi – panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sodīšana un labošana ir iespējama piemērojot reālu brīvības atņemšanas sodu, kas būs samērīgs ietekmes līdzeklis par izdarīto noziedzīgā nodarījuma mēģinājumu, kā to lūdza arī valsts apsūdzības uzturētājs.

Vienlaikus norādāms, ka tas, ka apsūdzētā /pers. A/ izmantoja savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņas atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta nolēmums lietā Nr. SKK?232/08).

Tiesa atzīst, ka sodam jābūt tādam, kas /pers. A/ atturētu no noziedzīgām darbībām, un to nevar nodrošināt Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētie alternatīvie sodi.

Tāpat tiesa uzskata, ka nav pamata noteikt kādu no Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem, jo arī atbildību pastiprinoša apstākļa esība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmums lietā Nr.SKK01-74/06).

Tiesa atzīst, ka soda mērķi var sasniegt piemērojot apsūdzētajai par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgā nodarījuma mēģinājumu brīvības atņemšanas sodu tuvu brīvības atņemšanas soda minimālajai robežai.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ par noziedzīgā nodarījuma mēģinājumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā sodāma ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi. Tiesa atzīst, ka minētais sods būs taisnīgs un atbilstošs.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 24.maija lēmumu Nr.4.1-1/66-16/11, pilnībā saskaitīti sodi pēc Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 10.februāra sprieduma un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 8.janvāra sprieduma un galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 8 (astoņiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu gadu) gadu. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 14.marta lēmumu /pers. A/ ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 24.maija lēmumu noteiktā papildsoda – probācijas uzraudzība neizciestā daļa 5 (pieci) mēneši 16 (sešpadsmit) dienas aizstāta ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 23 (divdesmit trīs) dienām.

Ņemot vērā iepriekš minēto /pers. A/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ar šo spriedumu noteiktais sods daļēji saskaitāms ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 14.marta lēmumu lietā Nr. 4.1-1/0059/17.

Galīgais sods /pers. A/ nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta piekto daļu /pers. A/ soda izciešanas termiņā ieskaitāms šajā lietā aizturēšanā pavadītais laiks no 2016.gada 27.novembra plkst.15.25 līdz 29.novembrim plkst.13.30 un izciestā soda daļa no 2017.gada 5.jūlija pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 14.marta lēmuma lietā Nr. 4.1-1/0059/17 līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Lietas izskatīšanā aizstāvību apsūdzētajai /pers. A/ realizēja zvērināts advokāts Jānis Bramanis.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu no apsūdzētā valsts ienākumos piedzenami procesuālie izdevumi par zvērināta advokāta sniegto juridisko palīdzību.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtās daļas nosacījumiem apsūdzēto /pers. A/ iespējams atbrīvot no procesuālo izdevumu samaksas – izdevumiem par zvērināta advokāta sniegto juridisko palīdzību, jo apsūdzētās apgādībā atrodas nepilngadīgs bērns, kas var ietekmēt viņas mantisko stāvokli. Minētos izdevumus uzņēmās valsts.

Lemjot par galīgo rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem, atbilstoši Kriminālprocesa 240.panta pirmajai daļai, tiesa atzīst, ka lietiskais pierādījums, kas glabājas pie krimināllietas – CD disks 1.gb., atstājams glabāties pie krimināllietas.

Ņemot vērā to, ka /pers. A/ noteikts ar brīvības atņemšanu saistīts sods, piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – grozāms uz drošības līdzekli – apcietinājums.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, 511.-514.pantu, 524.pantu, 528.pantu, 531.pantu, 536.pantu un 538.pantu,

nosprieda:

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā un noteikt viņai sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ar šo spriedumu noteikto sodu /pers. A/, personas kods /personas kods/, daļēji saskaitīt ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 14.marta lēmumu lietā Nr. 4.1-1/0059/17.

Galīgo sodu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noteikt – īslaicīga brīvības atņemšana 3 (trīs) mēneši.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta piekto daļu /pers. A/, personas kods /personas kods/, soda izciešanas termiņā ieskaitīt šajā lietā aizturēšanā pavadīto laiku no 2016.gada 27.novembra plkst.15.25 līdz 29.novembrim plkst.13.30 un izciesto soda daļu no 2017.gada 5.jūlija pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 14.marta lēmuma lietā Nr. 4.1-1/0059/17 līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Grozīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā uz drošības līdzekli – apcietinājums.

Lietisko pierādījumu – 1gb. CD disku atstāt glabāties pie krimināllietas.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā daļā par piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem 10 (desmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2017.gada 2.oktobris.

Tiesnese Z. Studente